

Scénář – JUDr. Kršková

Výstup: žák

Paní Božena Kršková se narodila roku 1934 v Dubicku v oblasti Sudet. Po německém záboru tohoto území zde s rodinou zůstala. Vše se změnilo v září 1940, kdy byla místo do české třídy převedena do školy s vyučovacím jazykem německým.

Výstup: pamětník

2:40 – 3:43 (s tím moji rodiče nesouhlasili – do protektorátu) 60

Výstup: žák

Dědeček, který bydlel 20 kilometrů od nich, ale už v protektorátu, zařídil tatínkovi místo na poště v Moravičanech, kam paní Kršková chodila do obecné školy. Poslední rok války prožila na měšťance v nedalekých Lošticích. 15

Výstup: pamětník

7:23 – 7:41 (v té době – uhelné prázdniny) 40

8:51 – 8:56 (byl lístkový systém – oblečení)

9:08 – 9:17 (Češi – vůbec)

9:36 – 9:54 (často se stávalo – ve škole)

Výstup: žák

Na místním nádraží viděla i transporty s Židy, které směřovaly do koncentračních táborů, a také pochody smrti. 6

Výstup: pamětník

15:59 – 16:24 (Ti lidé – do příkopu) 28

16:28 – 16:32 (dva případy jsem takhle viděla)

Výstup: žák

Po skončení války se vrátila s rodiči do Dubicka a byla přijata na Gymnázium v Zábřehu.

V době měnové reformy v roce 1953 zde úspěšně odmaturovala. 9

Výstup: pamětník

36:31 – 36:35 (Teď jsme se chystali na maturitní večírek.)

37:29 – 37:54 (Dva spolužáci nesli plný koš bankovek a za to koupili 35 rohlíků, tak znehodnocená měna tehdy byla) 10

Výstup: žák

Když se chtěla hlásit na vysokou školu, dostala špatný posudek z obce. 3

Výstup: pamětník

39:50 – 39:58 (Já jsem byla první dívka, která šla na vysokou školu z naší vesnice)

40:53 – 41:22 (Ta má rodná obec nemohla pochopit, že já jsem chodila jako dívka do gymnázia, protože podle nich to bylo úplně zbytečné, protože žena patří do kuchyně a ne na školu. 8

Výstup: žák

I přes špatný posudek byla na školu přijata a v roce 1958 úspěšně zakončila studia na právnické fakultě v Praze.

Po promoci dostala umístěnku na 3 roky do Karlových Varů, kde pak pracovala jako soudkyně až do roku 1968.

Jelikož odmítla souhlas s příchodem okupačních vojsk, nemohla dál u soudu pracovat a nastoupila jako advokátka v advokátní poradně. Této práci se věnovala i po odchodu do důchodu.

Své poutavé vyprávění zakončila vzkazem pro mladou generaci: 28

Výstup: pamětník

1:19:43 – 1:20:00 (Já si myslím, že byste měli zůstat – a vážit si jeden druhého) 17